

មេរៀនទី ៨៦៖ កំហុសដ៏ធំបំផុតរបស់ស្គាល

១ សំយុង្គ ១៣៖១-១៤

មេរៀនសម្រាប់គ្រូ (យូធូបលីង)៖ <https://youtu.be/c9Nqs4i1hGU>

រឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសម្រាប់កុមារ៖ <https://youtu.be/AQAGIPJh4Vk>

គោលបំណង៖ ផ្លូវរបស់ព្រះគឺពិតជាសំខាន់ណាស់។

ឧត្តម្យោងចំពោះ សុភាសិត ១៤៖១២ “មានផ្លូវមួយដែលមើលទៅដូចជាត្រឹមត្រូវល្អដល់មនុស្ស តែ ចុងបំផុតនៃផ្លូវនោះ គឺជាសេចក្តីស្លាប់វិញ។ ”

ចំអ្បង (យូធូបលីង)៖

១. ចូរប្រយ័ត្ននឹងភ្នែកតូចៗអ្នក <https://youtu.be/leoAGL9usF0>

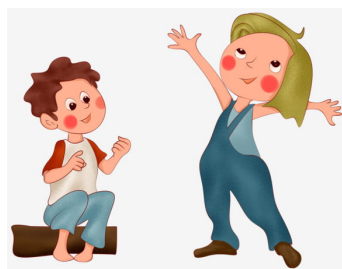
២. ខ្ញុំដឹងខ្លួនហើយ <https://youtu.be/cNotISrjHI0>

៣. ខ្ញុំសូមលើកព្រះនាមទ្រង់ឡើង <https://youtu.be/rPE5QOHbo70>

១. អធិស្ឋាន

២. ចំរៀង (វិសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)

៣. ល្បែងកំសាន្ត “ត្រពាំងឫស្សី”

១. ឲ្យកុមារឈរតាមជួរនីមួយៗ ៣ឬ៤ជួរ

២. នៅពេលដែលគ្រូនិយាយថា “ឫស្សី”

កុមារទាំងអស់ត្រូវក្រោកឈរ។ នៅពេលដែលគ្រូនិយាយថា

“ទំពាំង” កុមារទាំងអស់ត្រូវអង្គុយចុះ។ តោះ សូមចាប់ផ្តើមលេង។

៣. ដើម្បីបន្តដល់កុមារត្រូវធ្វើការវិភាគផ្ទុយពីអ្វីដែលគ្រូនិយាយ។

ឧទាហរណ៍៖ គ្រូស្រែកថា “ឫស្សី” ហើយអង្គុយចុះ។ ប្រសិនបើកុមារធ្វើតាមគ្រូដោយអង្គុយចុះដែរ នោះ កុមារនឹងចាញ់ល្បែងនេះ។

៤. បន្ទាប់ពីលេងល្បែងនេះចប់សូមពន្យល់កុមារថា អ្នកដែលចាញ់ល្បែងនេះ ដោយសារតែគាត់មិនបាន យកចិត្តទុកដាក់ពីអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ ការស្តាប់តាមព្រះគឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់។

៤. ការណែនាំមេរៀន

នៅពេលដែលអ្នកមានបញ្ហា តើអ្នកចង់ដោះស្រាយបញ្ហានោះតាមផ្លូវរបស់អ្នក ឬក៏អ្នកចង់ដោះស្រាយ បញ្ហានោះដោយដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ? ជាការពិតណាស់ យើងច្បាស់ជាចង់ដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ ពីព្រោះ ថា ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់យើង ហើយស្គាល់យើង ទ្រង់ជ្រាបដឹងពីអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់យើង។ ប៉ុន្តែ តើ មានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើព្រះប្រើពេលដ៏យូរក្នុងការជួយយើងនោះ? តើយើងគួរតែបំភ្លេចព្រះចោល ហើយដោះស្រាយបញ្ហានោះដោយខ្លួនឯងឬយ៉ាងណា? ឬក៏ តើយើងគួរតែចាំព្រះបន្តិចសិន ពីព្រោះថា ផ្លូវរបស់ទ្រង់គឺសំខាន់? ថ្ងៃនេះ យើងនឹងរៀនអំពីបញ្ហារបស់ស្គាល ដែលជាស្តេចថ្មីរបស់សាសន៍អ៊ីស្រា- អែល។ តើអ្នកគិតថា គាត់ព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាដោយប្រាជ្ញារបស់គាត់ឬក៏តាមផ្លូវរបស់ព្រះ?

៥. រឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

ឥឡូវនេះពួកអ៊ីស្រាអែលមានស្តេចថ្មីដែលមានឈ្មោះថា សូល។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលត្រេកអរខ្លាំង ដែលពួកគេមានស្តេចខាងសាច់ឈាមជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើពួកគេ។ ស្តេចសូល កំពុងប្រឈមមុខនឹង សង្គ្រាមដ៏ធំមួយជាមួយពួកភីលីស្ទីន ហើយគាត់ត្រូវការកម្លាំងមកពីព្រះ ដើម្បីបំពេញគាត់នឹងទាហាន របស់គាត់ ក្នុងការដណ្តើមយកជ័យជំនះ។ ហោរាសាំយូអែល បានប្រាប់ស្តេចឲ្យធ្វើការរង់ចាំរយៈពេល ប្រាំពីរថ្ងៃនៅត្រង់គីលកាល គឺជាពេលដែលហោរាសាំយូអែលត្រូវមក ដើម្បីថ្វាយដង្ហាយដុតទៅកាន់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រាមនេះ។ ព្រះចង់ឲ្យសាំយូអែលធ្វើការដឹកនាំមនុស្សគ្រប់គ្នាថ្វាយបង្គំ មុននឹងសង្គ្រាមចាប់ ផ្តើម។

ក្នុងកំឡុងពេលរង់ចាំហោរាសាំយូអែលមក កងទ័ពរបស់សូលបានលាក់ខ្លួននៅក្នុងគុម្ពព្រៃ ក្នុងរូងភ្នំ និង ក្រោយផ្ទាំងថ្មធំៗ ពីព្រោះពួកគេមានការភ័យខ្លាចនឹងពួកភីលីស្ទីន។ សូលរង់ចាំថ្ងៃបន្ទាប់ទៀត។ សូល បានធ្វើការរង់ចាំ ថ្ងៃទីបី ទីបួន។ ហើយកងទ័ពរបស់គាត់មានការភ័យញាប់ញ័រជាងរាល់ថ្ងៃ។

គាត់ធ្វើការរង់ចាំរយៈពេល ប្រាំមួយទៅ ប្រាំពីរថ្ងៃ។ រួចទាហានរបស់គាត់ចាប់ផ្តើមរត់ចោរផ្លូវ។ ហើយហោរា សាំយូអែលនៅតែមិនទាន់មកទៀត! នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ សូលទ្រាំមិនបានក្នុងការរង់ចាំហោរាសាំយូអែលមក ដើម្បីថ្វាយដង្ហាយដុតទៅព្រះ។ គាត់គិតថា “យើងគួររត់ថ្វាយដង្ហាយដុតទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយខ្លួន ឯង។ យើងមិនអាចធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលមកកាន់យើងនោះទេ ព្រោះថាទាហានរបស់ យើងរត់ ចោលយើងជិតអស់ហើយ ហើយទាហានរបស់ភីលីស្ទីននឹងមកវាយយើងគ្រប់ពេលទាំងអស់ ចំណែក ឯសាំយូអែលមិនឃើញមកសោះ” ។ ដូច្នេះ សូលក៏សម្រេចចិត្តថ្វាយដង្ហាយដុតទៅព្រះ ដោយខ្លួនឯង ជំនួសឲ្យការរង់ចាំហោរាសាំយូអែលនូវអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់គាត់ឲ្យធ្វើ! សូលមិនមានការអត់ធ្មត់នោះទេ ហើយគាត់ក៏សម្រេចចិត្តធ្វើអ្វីៗតាមផ្លូវរបស់គាត់ ជំនួសឲ្យការរង់ចាំផ្លូវដែលព្រះបានបង្ហាញគាត់ឲ្យធ្វើ។

សាំយូអែលបានបង្ហាញខ្លួន នៅពេលដែលសូលថ្វាយដង្ហាយទៅកាន់ព្រះរួច។ សាំយូអែលខឹងណាស់។ ហើយព្រះក៏ខ្មាស់ដែរ។ ព្រះបានមានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងមិនឲ្យសូលបន្តធ្វើជាស្តេចទៀតឡើយ ហើយថា ទ្រង់នឹងជ្រើសរើសស្តេចថ្មីមួយអង្គទៀត។ នេះមានន័យថា កូនប្រុសរបស់គាត់នឹងមិនអាចក្លាយទៅជា ស្តេចបន្ទាប់ របស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទៀតនោះឡើយ។ សូលបានគិតថា ផ្លូវរបស់គាត់ល្អជាងការរង់ចាំ ព្រះ ប៉ុន្តែព្រះតែងតែចង់ឲ្យយើងដឹងថា ផ្លូវរបស់ព្រះគឺល្អជាង — ទោះបីយើងត្រូវរង់ចាំយូរប៉ុណ្ណាក៏ ដោយ។

ផលវិបាកនៃការមិនធ្វើតាមការបង្ហាញផ្លូវរបស់ព្រះ នៅពេលដែលពេលវេលាមកដល់វាអាចក្លាយទៅជា រឿងអាក្រក់សម្រាប់យើង។ រាល់ពេលដែលយើងមិនធ្វើតាមផ្លូវរបស់ព្រះ យើងកំពុងបង្ហាញប្រាប់ព្រះថា ផ្លូវរបស់ទ្រង់មិនមានសារៈសំខាន់នោះទេ។ នោះជាអ្វីដែលសូលបានធ្វើ។ កុំធ្វើដូចសូលឲ្យសោះ! ចូរយើងជ្រើសរើសស្រឡាញ់ព្រះ ហើយស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ព្រោះផ្លូវរបស់ព្រះអង្គគឺសំខាន់។

៦. សំណួរពិភាក្សា

- ១. តើសូលត្រូវធ្វើសង្គ្រាមជាមួយអ្នកណា? (ភីលីស្ទីន)
- ២. តើសូលនិងកងទ័ពរបស់គាត់មានទំនុកចិត្តក្នុងការយកឈ្នះច្បាំងនឹងពួកភីលីស្ទីនដែរឬទេ? (ទេ)
- ៣. តើពួកគេកំពុងរង់ចាំនរណានៅគីលកាល ហើយដើម្បីអ្វី? (ពួកគេកំពុងរង់ចាំសាំយូអែលថ្វាយដង្ហាយ ដុតដល់ព្រះ ដើម្បីផ្តល់អំណាចដល់ពួកគេដើម្បីឈ្នះការប្រយុទ្ធនឹងពួកភីលីស្ទីន)

៤. តើស្តេចសូលបានធ្វើអ្វីខ្លះ? (ជំនួសឲ្យការរង់ចាំហោរាសាំយូអែល នោះសូលបានថ្វាយយដង្ហាយដុតដល់ព្រះដោយខ្លួនឯង ព្រោះគាត់ភ័យខ្លាច ហើយមិនទុកចិត្តព្រះ)
៥. តើអ្វីជាលទ្ធផលនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ស្តេចសូល? (ព្រះនឹងជ្រើសរើសស្តេចថ្មីបន្ទាប់ពីគាត់ដូច្នេះ កូនរបស់សូលនឹងមិនធ្វើជាស្តេចបន្ទាប់ទៀតទេ)

៧. ល្បែងកំសាន្ត «ស្តាប់អោយជាក់»

សម្ភារៈដែលត្រូវការ៖ ក្រដាសវិញ្ញាសារ “ជិះម៉ូតូ” “ជិះកង់” ឬក៏ “ជិះសេះ”

១. ចែកកុមារជា៤ក្រុម ហើយជ្រើសរើសមេក្រុមម្នាក់ ១
២. ឲ្យមេក្រុមទាំងបួនទៅទទួលវិញ្ញាសារពីគ្រូ
៣. ហើយត្រូវក៏បង្ហាញក្រដាសវិញ្ញាសារ ដល់មេក្រុមទាំងបួន “ជិះម៉ូតូ” “ជិះកង់” ឬក៏ “ជិះសេះ” ។
៤. មេក្រុមក៏ត្រឡប់ទៅវិញ ហើយធ្វើកាយវិការបង្ហាញ

ទៅកូនក្រុមដែលឈរលើខ្នង។ មេក្រុមក៏ប៉ះស្មាអ្នកនៅក្រោយគេនោះ ហើយព្យាយាមប្រាប់កុមារនោះដោយធ្វើកាយវិការ។

៥. កុមារដែលនៅក្រោយគេនឹងធ្វើការទាយថា កាយវិការនោះជាអ្វី។ ក្រុមណាដែលទាយត្រូវ នឹងឈ្នះល្បែងនេះ។

៦. ក្រុមដែលឈ្នះនឹងច្រៀងចម្រៀងឲ្យក្រុមដែលចាញ់រាំ ឬក៏ដើរដំណើរទៅ។

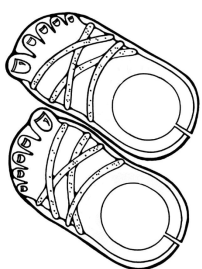
៧. បន្ទាប់ពីលេងល្បែងនេះចប់ សូមពន្យល់កុមារថា ប្រសិនបើយើងធ្វើបានល្អត្រឹមត្រូវតាមអ្នកដឹកនាំនោះយើងនឹងឈ្នះល្បែងនេះ។ ក៏ដូចគ្នានេះដែរ ប្រសិនបើយើងធ្វើតាមព្រះដែលជាអ្នកដឹកនាំរបស់យើងនោះយើងនឹងទទួលបានភាពជោគជ័យនៅក្នុងជីវិតរស់នៅ។

៨. ខគម្ពីរចងចាំ

សូភាសិត ១៤:១២ “មានផ្លូវមួយដែលមើលទៅដូចជាត្រឹមត្រូវល្អដល់មនុស្ស តែចុងបំផុតនៃផ្លូវនោះ គឺជាសេចក្តីស្លាប់វិញ។ ”

៩. ហត្ថកម្ម «ខ្ញុំនឹងដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ»

សម្ភារៈដែលត្រូវការ៖ បោះពុម្ពរូបស្បែកជើង ខ្មៅដៃពណ៌ និងកន្សៃ

១. បោះពុម្ពរូបស្បែកជើងសម្រាប់កុមារគ្រប់ៗគ្នា។
២. ឲ្យកុមារធ្វើការតុបតែងរូបជើង។
៣. ឲ្យកុមារកាត់រូបជើងចេញមកហើយកាត់ផ្នែករង្វង់មូលកណ្តាលចេញផង។
៤. សូមឲ្យកុមារពាក់ស្បែកជើង (មើលរូបភាព) ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងដើរតាមព្រះ ព្រោះផ្លូវរបស់ព្រះគឺសំខាន់!”

១០. ចំរៀង (រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)

១១. អធិស្ឋាន

ការថ្វាយបង្គំសំរាប់គ្រូ៖ (សូមអាន ហើយអធិស្ឋានមុនពេលចាប់ផ្តើមបង្រៀន)

វាពិតជាងាយក្នុងការព្រួយបារម្ភ និងភ័យខ្លាចនៅពេលដែលអ្វីៗ មើលទៅហាក់ដូចជាកំពុងដើរតាមផ្លូវរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែដោយសារតែយើងមានព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង យើងមិនចាំបាច់ភ័យខ្លាចទេ! សូម្បីតែបន្ទាប់ពីព្រះបានតាំងសូលជាស្តេចអីស្រាអែលក៏ដោយ សូលមិនបានទុកចិត្តព្រះយ៉ាងពិតប្រាកដឡើយ។ តើជីវិតរបស់អ្នកបង្ហាញពីជំនឿដែលអ្នកមានបានល្អប៉ុណ្ណា? តើការទុកចិត្តរបស់អ្នកធ្លាក់ចុះក្នុងផ្នែកណាខ្លះ? ការទុកចិត្តលើព្រះមិនមែនជាបញ្ហានៃការនិយាយពាក្យត្រឹមត្រូវនោះទេ។ វាជាការបង្ហាញការទុកចិត្តតាមរយៈសកម្មភាពរបស់យើង។

ខ្ញុំឆឹងដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ!”

